

สรุป อภิปรายผลและขอเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อบทบาทของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่อง เพศ มุ่งที่จะไต่ถามความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพว่าจะสามารถทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วยที่มีปัญหา เกี่ยวกับเรื่องเพศได้หรือไม่ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงตั้งจุดประสงค์ในการ วิจัยดังนี้

1. ศึกษาความคิดเห็นของพยาบาลตอบบทบาทของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่อง เพศ จำแนกตามสถานภาพการสมรส อายุ ตำแหน่งหน้าที่ แผนกที่ทำงาน
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของพยาบาลปฏิบัติการ และอาจารย์พยาบาลตอบบทบาทของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่อง เพศ
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่อง เพศ โดยจำแนกตามแผนกที่ทำงาน

สมมติฐานในการวิจัย

1. ความคิดเห็นต่อบทบาทของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่อง เพศระหว่างพยาบาลที่สมรสแล้ว และพยาบาลที่เป็นโสด จะมีความแตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นต่อบทบาทพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่อง เพศ ระหว่างอาจารย์พยาบาล และพยาบาลปฏิบัติการ ไม่มีความแตกต่างกัน
3. ความคิดเห็นต่อบทบาทของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่อง เพศ ระหว่างพยาบาลที่มีช่วงอายุต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่างกัน
4. ความคิดเห็นต่อบทบาทของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษา เกี่ยวกับเรื่อง เพศ ระหว่างพยาบาลแผนกการพยาบาลอายุรกรรมและศัลยกรรม แผนกการพยาบาลสูติกรรม แผนกการพยาบาลกุมาร เวชกรรม และแผนกการพยาบาลจิตเวช จะมีความแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรสำหรับการวิจัยนี้ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพในเขตกรุงเทพมหานคร จาก
โรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลศิริราช คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล โรงพยาบาล
ราชวิถี วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ ฯ โรงพยาบาลตำรวจ วิทยาลัยพยาบาลกรมตำรวจ วชิร
พยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ และโรงพยาบาลสมเด็จพระยา โดยแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม
คือ กลุ่มอาจารย์พยาบาลและพยาบาลปฏิบัติการ

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแยกประเภท จำนวนทั้งสิ้น 240 คน การสุ่ม
ตัวอย่างมีการควบคุมตัวแปรของประชากรดังนี้ ตำแหน่งหน้าที่ (อาจารย์พยาบาลและพยาบาล
ปฏิบัติการ) แผนกที่ทำงาน (แผนกการพยาบาลอายุรกรรมและศัลยกรรม, สูติกรรม, กุมาร
เวชกรรม และแผนกการพยาบาลจิตเวช) โดยสุ่มจากอาจารย์พยาบาลให้ได้จำนวนแผนกละ 30
คน รวมอาจารย์พยาบาล 120 คน, พยาบาลปฏิบัติการจากแผนกละ 30 คน รวมอาจารย์
พยาบาล 120 คน, พยาบาลปฏิบัติการจากแผนกละ 30 คน รวม 120 คน ตัวอย่าง
ประชากรที่สุ่มได้เป็นโสดมีจำนวน 119 คน สมรสได้จำนวน 121 คน ส่วนช่วงอายุ 20-30
ปี จำนวน 96 คน ช่วงอายุ 31-45 ปี จำนวน 100 คน อายุเกิน 45 ปี จำนวน
เพียง 20 คน เท่านั้น

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ตลอดจนการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ
2. สัมภาษณ์ผู้ป่วย ตามปัญหาเกี่ยวกับทางเพศของผู้ป่วย และการปฏิบัติของพยาบาล

ต่อปัญหาเรื่องเพศของผู้ป่วย

3. นำข้อมูลที่ได้จากข้อที่ 1 และ 2 ข้างต้นมาเขียนเป็นแบบสอบถาม 2 ตอน

คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อบทบาทของพยาบาลในการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับ
เรื่องเพศ 40 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนให้ค่า (Rating scale) โดยแบ่ง
เป็น 4 หมวด คือ

- หมวดที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นที่ปรึกษาเรื่องเพศ จำนวน 12 ข้อ
หมวดที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสังคม ความเชื่อในเรื่องเพศ จำนวน 15 ข้อ
หมวดที่ 3 ความคิดเห็นในเรื่องความสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง จำนวน 8 ข้อ
หมวดที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และการมีเพศ
สัมพันธ์กับผู้อื่นที่นอกเหนือจากสามีภรรยาของตน จำนวน 5 ข้อ

4. หากความตรงของแบบสอบถาม โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจแก้ไข ปรับปรุงข้อ
คำถาม แลวนำไปทดลอง (Try out) กับอาจารย์พยาบาล 5 ท่าน และหาความเที่ยง
(Reliability) ของแบบสอบถามได้ค่า 0.80 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามจำนวน 40
ข้อไปใช้กับกลุ่มประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลและ
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแต่ละสถาบัน เพื่อขออนุญาตส่งข้อสอบถามไปยัง
กลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้

การเก็บข้อมูลผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่างประชากรด้วยตนเอง และ
นัดวันเวลาที่จะไปรับคืนภายใน 1-3 อาทิตย์ จำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกไปได้แบบคำตอบ
คืนมาครบตามจำนวนที่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด เมื่อตรวจสอบความ
สมบูรณ์ใช้ได้ทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างคำนวณเป็นร้อยละ โดยแยกตามสถานภาพ
การสมรส ตำแหน่งที่ทำงาน อายุ แผนกที่ทำงาน

ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นตอบหาของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่อง เพศโดยคำนวณดังนี้

- 2.1. หาการอยละของคำตอบแต่ละข้อที่แสดงความคิดเห็น
- 2.2. หากาคำมัธยิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละกลุ่มของสถานภาพ การสมรส ตำแหน่งหน้าที่ อายุ และแต่ละกลุ่มของแผนกที่ทำงานของตัวอย่าง ประชากร
- 2.3. วิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างคำมัธยิมเลขคณิต แสดงความคิดเห็นต่อ บทบาทของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างตัวอย่าง ประชากรที่เป็นโสดและสมรส (โดยทดสอบค่าที (t-test)
- 2.4. วิเคราะห์หาความแตกต่างของคำมัธยิมเลขคณิต แสดงความคิดเห็นต่อบทบาท ของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างตัวอย่างประชากร ที่เป็นอาจารย์พยาบาลและพยาบาลปฏิบัติการ โดยทดสอบค่าที (t-test)
- 2.5. วิเคราะห์หาความแตกต่างของคำมัธยิมเลขคณิต แสดงความคิดเห็นต่อบทบาท ของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างตัวอย่างประชากร ที่มีช่วงอายุ 20 - 30 ปี 31 - 45 ปี และอายุ 45 ปีขึ้นไป โดยการทดสอบ ANOVA และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วย q - statistic
- 2.6. วิเคราะห์หาความแตกต่างของคำมัธยิมเลขคณิตแสดงความคิดเห็นต่อบทบาท ของพยาบาลในการ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างตัวอย่างประชากร ที่ทำงานในแผนกการพยาบาลอายุรกรรมและศัลยกรรม สูติกรรม กุมารเวช กรรม และแผนกการพยาบาลจิตเวช โดยทดสอบ ANOVA และเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วย q-statistic

ผลการวิจัย

จากกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพจำนวนทั้งสิ้น 240 คน โดยแบ่งเป็นอาจารย์พยาบาล 120 คน พยาบาลปฏิบัติการ 120 คน จำนวนพยาบาลที่เป็นโสด 119 คน สมรสแล้ว 121 คน พยาบาลวิชาชีพจากแผนกที่ทำงานแผนกละ 60 คน โดยสุ่มจากอาจารย์และพยาบาลปฏิบัติการแผนกละ 30 คน จำนวนประชากรที่มีช่วงอายุ 20 - 30 ปี 96 คน 31 - 45 ปี 100 คน และอายุ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 20 คน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าพยาบาลวิชาชีพมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นที่ปรึกษา (หมวด 1) เป็นไปในเชิงบวกทุกข้อ ยกเว้นข้อ 7, 10 (ผู้ชายชายหญิงที่เป็นอัมพาตครึ่งล่างเนื่องจากไขสันหลังถูกตัดขาดสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ , ในช่วงหนึ่งของชีวิตชายทุกคนจะมีประสบการณ์การตายตามได้เป็นครั้งคราว) มีความคิดเห็นเป็นไปในเชิงลบ ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการสังคมความเชื่อในเรื่องเพศ (หมวด 2) ของพยาบาลวิชาชีพเป็นไปในเชิงบวกทุกข้อ ยกเว้นข้อ 14 (หอยนางรม เหล้า โสม ช่วยกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ) เป็นไปในเชิงลบ เป็นที่น่าสังเกตว่าในข้อนี้ผู้ไม่มีความเห็นถึงร้อยละ 60 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (หมวด 3) ของพยาบาลวิชาชีพเป็นไปในเชิงบวกทุกข้อ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และการมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นนอกเหนือจากสามีภรรยาของตน (หมวด 4) เป็นไปในเชิงลบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 5 (ผู้ชายเท่านั้นที่มีสิทธิมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของตน) ซึ่งเป็นไปในเชิงบวก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศในเชิงบวกที่แสดงว่าพยาบาลสามารถทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาเรื่องเพศได้ เช่น ข้อ 2, 12 (หมวด 1) ข้อ 6, 7 (หมวด 2) ข้อ 4, 6 (หมวด 3) ข้อ 5 (หมวด 4) เรียงตามลำดับดังนี้ เมื่อองค์ชาติของผู้ป่วยแข็งตัวขึ้นมาขณะให้การพยาบาล พยาบาลทำงานไปตามปกติไม่ครุ่นสนใจ พยาบาลสามารถทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับเรื่องเพศแก่ผู้ป่วยได้เท่า ๆ กับแพทย์, วิชาเพศศึกษาทำให้ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญในการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น, เรื่องเพศเป็นเรื่องลามกไม่ควรนำมาพูดกับเพื่อน ๆ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองไม่มีมาตรฐานใด ๆ ทั้งนั้น ทุกคนเลือกวิธีของตนตามใจชอบเพราะเป็นเรื่องของความพอใจของแต่ละบุคคล, การสำเร็จความใคร่

ช่วยตนเองช่วยลบล้างปัญหาทางเพศที่จะเกิดขึ้นได้ และผู้ชายเท่านั้นที่มีสิทธิ์มีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของตน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศในเชิงบวกที่แสดงว่าพยาบาลมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศมีดังนี้ เช่น ข้อ 1 (หมวด 1) ข้อ 1,2 (หมวด 2) ข้อ 8 (หมวด 3) เรียงตามลำดับดังนี้ ความต้องการทางเพศเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ แม้จะอยู่ในภาวะเจ็บป่วย, ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมีความผิดปกติทางจิตใจ โโฮโมเซ็กส์ชวล หรือเลสเบียนไม่จำเป็นต้องรับการปรึกษา และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้รักษาความบกพร่องทางเพศของชายที่หลังเร็วและหญิงที่ไม่ถึงจุดสุดยอด

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศในเชิงลบแสดงว่าพยาบาลยังขาดความรู้เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศคือข้อ มีข้อ 7,10 (หมวด 1) ข้อ 14 (หมวด 2) ข้อ 1,2,3,4 (หมวด 4) เรียงตามลำดับดังนี้ ผู้ป่วยชายหญิงที่เป็นสัมพัทธ์ครึ่งกลางเนื่องจากไขสันหลังถูกตัดขาดสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ ในช่วงหนึ่ง ของชีวิตชายทุกคนจะมีประสบการณ์กามตายาคำนได้เป็นครั้งคราว, หอยนางรม เหล้า โสม ช่วยกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ, ผู้ที่รักกันแม้จะยังไม่แต่งงานก็มีเพศสัมพันธ์กันได้, ผู้ที่หมั้นหมายกันมีเพศสัมพันธ์กันได้, การมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นนอกเหนือจากสามีภรรยาของตน ถือเป็นสิ่งเลวร้ายอย่างยิ่ง และสามีหรือภรรยาควรยินยอมให้หูของตนมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ ถ้าตนเองมีความบกพร่องทางเพศ

การทดสอบสมมติฐานทั้ง 4 ข้อ ข้อ 1,2 ทดสอบโดย $t - test$ และข้อ 3,4 ทดสอบด้วย ANOVA และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วย $q - statistic$ พบว่า

1. ความคิดเห็นตอบทบทของพยาบาลในการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ (ทั้ง 4 หมวด) ระหว่างพยาบาลวิชาชีพที่เป็นโสด และสมรสแล้วส่วนมากไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ยกเว้นข้อ 5 (หมวด 1) ข้อ 2, 15 (หมวด 2) เรียงตามลำดับดังนี้ หญิงมีครรภ์ควรมีเพศสัมพันธ์ได้กามปกติ โโฮโมเซ็กส์ชวลหรือเลสเบียนไม่จำเป็นต้องทำการรักษา และขนาดของอวัยวะเพศชายเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้หญิงถึงจุดสุดยอด ซึ่งมีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความคิดเห็นต่อบทบาทของพยาบาลในการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ (ทั้ง 4 หมวด) ระหว่างพยาบาลวิชาชีพที่เป็นอาจารย์พยาบาลและพยาบาลปฏิบัติการ ไม่มี ความแตกต่างกันทางสถิติเป็นไปตามสมมติฐาน ยกเว้นข้อ 5, 6 (หมวด 1) ข้อ 6, 15 (หมวด 2) ข้อ 2, 4 (หมวด 4) เวียงตามลำดับดังนี้ หญิงมีครรภ์ควรมีเพศสัมพันธ์ได้ตามปกติ ผู้ป่วยโรคหัวใจไม่ควรมีเพศสัมพันธ์โดยเด็ดขาด วิชาเพศศึกษาทำให้ผู้หญิงมีความ เชี่ยวชาญในการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น อนาคตของอวัยวะเพศชายเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้หญิงถึง จุดสุดยอด ผู้ที่หมั้นหมายมีเพศสัมพันธ์กันถี่ และสามีหรือภรรยาควรมีนอมน้ำใจของตนมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ ถ้าตนเองมีความบกพร่องทางเพศ มีความแตกต่างกันที่ระดับ .05 ยกเว้น ข้อ 2 (หมวด 4) แตกต่างที่ระดับ .001 และข้อ 4 (หมวด 4) แตกต่างที่ระดับ .01

3. ความคิดเห็นต่อบทบาทของพยาบาลในการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ (ทั้ง 4 หมวด) ระหว่างพยาบาลวิชาชีพที่มีช่วงอายุ 20 - 30 ปี, 31 - 45 ปี และ 45 ปี ขึ้นไป มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .001 เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อเปรียบเทียบ รายศพบาพยาบาลที่มีช่วงอายุ 20 - 30 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อน แต่งงาน และการมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นนอกเหนือจากคู่ของตน (หมวด 4) เป็นไปในเชิงบวก มากกว่า พยาบาลที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป แต่ไม่พบความแตกต่างจากพยาบาลที่มีช่วงอายุ 31-45 ปี อาจเนื่องจากการพัฒนาการทางเพศพบในช่วงอายุ 20 - 30 ปี เป็นช่วงระยะ การแต่งงาน และการเป็นพ่อเป็นแม่ เป็นช่วงที่มุ่งไปที่วิธีการปฏิบัติกิจทางเพศให้มีความสุข ความสมหวัง ช่วงอายุ 31 - 45 ปี เป็นระยะครอบครัว การประกอบอาชีพและสังคม การปฏิบัติกิจทางเพศ จะเป็นช่วงที่กระปรี้กระเปร่าที่สุด จะหาประสบการณ์ทางเพศใหม่ ๆ ในช่วงนี้ คินเซย์¹ (Kinsey) พบว่าชายและหญิงจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นนอกเหนือจากสามี ภรรยาของตนมากที่สุด ซึ่งตรงข้ามกับผลของทัศนคติ ช่วงอายุ 46 - 60 ปี ในระยะนี้การ ปฏิบัติกิจทางเพศค่อนข้างแตกต่างกันมาก บางรายจะมีความสุขพอใจ เพราะไม่ต้องกังวลการ ตั้งครรภ์ บางรายเกิดความรู้สึกละอายที่จะมีเพศสัมพันธ์ และฝ่ายชายจะต้องใช้เวลาอันกว่า จะถึงจุดสุดยอดในการมีเพศสัมพันธ์ จากผลของการพัฒนาการทางเพศ จึงทำให้ช่วงอายุเป็น องค์ประกอบที่สำคัญในการคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ

¹ Kinsey, Human Sexual Behavior in Human Female pp.

4. ความคิดเห็นตอบทบทวนของพยาบาลในการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ (ทั้ง 4 หมวด) ระหว่างพยาบาลวิชาชีพแผนกการพยาบาลอายุรกรรมและศัลยกรรม สูติกรรม กุมารเวชกรรม และแผนกการพยาบาลจิตเวช ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน ยกเว้น หมวด 2 (ความคิดเห็นเกี่ยวกับสังคม ความเชื่อในเรื่องเพศ) มีความ แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ $.05$ และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่าพยาบาลวิชาชีพแผนกการ พยาบาลจิตเวชมีความคิดเห็นไปในเชิงบวกมากกว่าพยาบาลแผนกอื่น แต่ไม่พบว่ามีความแตก ต่างกันระหว่างพยาบาลวิชาชีพ แผนกการพยาบาลอายุรกรรมและศัลยกรรม สูติกรรม และ กุมารเวชกรรม ทั้งนี้อาจเนื่องจากลักษณะงานของแผนกการพยาบาลจิตเวชเกี่ยวข้องกับด้าน จิตใจมากกว่าแผนกอื่น ๆ และคงได้กล่าวมาแล้วว่าปัญหาทางเพศมักจะเป็นปัญหาทางด้านจิตใจ เป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้พยาบาลแผนกการพยาบาลจิตเวชมีความเข้าใจปัญหาค่านี้ได้ดีกว่า พยาบาลแผนกอื่น ๆ

อภิปรายผลการวิจัย

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพตอบทบทวนของพยาบาลในการเป็นที่ ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศในเชิงบวก ทำให้ทราบว่าพยาบาลสามารถที่จะทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ผู้ที่จะทำหน้าที่นี้จะต้องเป็นผู้มีความรู้ เกี่ยว กับเรื่องเพศดีพอ พร้อมทั้งทัศนคติและความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศจะต้องดีด้วย สิ่งที่แสดงให้เห็น ว่าพยาบาลมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และสามารถทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาได้ คือพยาบาลมี ความรู้ความเข้าใจความต้องการทางเพศเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ แม้จะอยู่ในภาวะเจ็บป่วย ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน มีความผิดปกติทางจิตใจ โอลิมแซกส์ฮาร์ด หรือเลสเบียนไม่จำเป็นต้องรักษา ซึ่งการรักษาขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลจะต้องการรักษาหรือไม่ และการสำเร็จความใคร่ด้วย ตนเองเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้รักษาความบกพร่องทางเพศของชายที่หลังเร็ว และหญิงที่ไม่ถึงจุดสุดยอด ฯลฯ และมีความคิดเห็นว่า เมื่อองศาของผู้ป่วยแข็งตัวขณะให้การพยาบาล พยาบาลทำงาน ตามปกติ ไม่ควรสนใจ แสดงให้เห็นว่าการแข็งตัวของอวัยวะเพศเป็นสิ่งปกติของร่างกาย ซึ่ง อยู่นอกเหนือการควบคุมของจิตใจ, มีความเห็นว่าวิชาเพศศึกษาไม่ใช่ทำให้ผู้เรียนมีความ เชี่ยวชาญในการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นตามที่สังคมบางระดับเข้าใจ ว่าผลการเรียนเพศศึกษาจะ

เป็นสิ่งกระตุ้นให้เรียนอยากลองมีเพศสัมพันธ์ ความจริงแล้ววิชาเพศศึกษาจะสอนให้รู้ถึงเรื่องเกี่ยวกับเพศ ทุก ๆ ด้าน เช่น กายวิภาค สรีรวิทยา สุขภาพจิต สถานภาพ และบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม ประชาธิปไตย วัฒนธรรม และการเมือง ทั้งนี้เพื่อนำไปปรับใช้ วางแผนชีวิตและการตัดสินใจปฏิบัติต่อกันระหว่างเพศและเพศเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะมีผลทำให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคมและชีวิตครอบครัว และมีความเห็นว่าเรื่องเพศไม่ใช่สิ่งลามก ที่จะน่าเกลียด การพูดคุยกันระหว่างเพื่อนอาจเป็นสิ่งที่ช่วยให้อำนาจการช่วยกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ หรือเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองช่วยลดปัญหาทางเพศที่จะเกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะในผู้ชายที่มีอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้นแล้ว ไม่มีที่ระบายก็อาจจะช่วยตัวเองได้ โดยไม่ไปซนขึ้นหญิงตามที่ต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันจะพบว่ามีการซนขึ้นหญิงมากมายนัย ส่วนหญิงก็อาจจะลดปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่ต้องการได้ มีผู้กล่าวว่าความสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่หลายประการ เช่น สะอาด สะดวก ประหยัด และทำให้สุขภาพจิตดี แต่ทั้งนี้จะต้องไม่กระทำจนเกินไป แต่ก็ยังไม่มีรายงานว่ากระทำบ่อยเท่าไรจึงจะทำให้สุขภาพทางกายทรุดโทรม และพยายามยังมีความคิดเห็นว่าสามารถทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ก็เท่า ๆ กับแพทย์ แสดงให้เห็นว่าพยาบาลไม่เห็นด้วยว่าหน้าที่นี้เป็นของแพทย์เท่านั้น ดังที่ ฮอท¹ (Hott) เคยได้ศึกษาทัศนคติของพยาบาลแผนกพยาบาลโรคหัวใจ ในนิวยอร์ก พบว่าพยาบาลยังมีความเห็นว่าการให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นหน้าที่ของแพทย์ แสดงให้เห็นว่าพยาบาลไทยได้มีความคิดเห็นต่อเรื่องเพศเป็นไปในเชิงบวกมาก รวมทั้งจะทำหน้าที่ที่ปรึกษาทางเพศได้ ดังที่

¹ Rose Jacqueline Hott, " Sexual and Heart Patient : A Nurse Review " Clinical Nursing 1 (January, 1980) : 75 - 82

แคมแดน¹ (Kaplan) กล่าวว่า พยาบาลสามารถทำหน้าที่ให้คำปรึกษาเรื่องเพศได้ ถ้ามีความรู้เรื่องเพศดีพอ และเป็นสิ่งจำเป็นที่พยาบาลจะต้องทำหน้าที่นี้ด้วย เพราะพยาบาลเป็นผู้ที่อยู่กับผู้ป่วยตลอดเวลา

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพที่ตอบหมวกของพยาบาลในการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศในเชิงลบ ทำให้ทราบว่าพยาบาลถึงแม้จะมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ แต่ยังมีขาดความรู้ในบางเรื่องซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไขโดยการให้การศึกษาเพิ่มเติม สิ่งที่ยาบาลยังเข้าใจผิดในเรื่องที่ว่า ผู้ป่วยชายหญิงที่เป็นอัมพาตครึ่งล่างเนื่องจากไขสันหลัง ถูกตัดขาดไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งความจริงแล้วผู้ป่วยเหล่านั้นสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ ในผู้ป่วยหญิงสามารถตอบสนองความต้องการทางเพศของสามีโดยไม่ยากนัก เพราะปกติเรื่องการรวมเพศฝ่ายหญิงมักเป็นฝ่ายถูกกระทำ (passive) : อยู่แล้ว ซึ่งผิดกับผู้ป่วยชาย จำต้องอาศัยความช่วยเหลือและร่วมมือที่ดีจากฝ่ายหญิง และอุปสรรคในการแข็งตัวขององคชาติอาจจะมีบ้าง เนื่องจากประสาทที่นำเลี้ยงอวัยวะสืบพันธุ์ถูกตัดขาด แต่อวัยวะเพศก็ยังสามารถแข็งตัวได้ อาจเป็นเพราะยังมีเส้นประสาทบางส่วนที่นำเลี้ยงบริเวณนี้เหลืออยู่บ้าง หรืออาจเป็นเพราะค่านึกใจ ซึ่งจากการวิจัยยังไม่สามารถบอกได้แน่ชัดว่า องคชาติแข็งตัวได้อย่างไร แต่จากการสำรวจของ โคมาร์² (Comarr) ในผู้ป่วยอัมพาตครึ่งล่าง 529 คน มีถึงร้อยละ 93 ที่องคชาติสามารถแข็งตัวได้ แม้จะมีเปอร์เซ็นต์น้อยมากที่มี

¹ Kaplan, The New Sex Therapy pp. 289 - 305.

² A.E. Comarr, "Neurological disturbances of Sexual function with special reference to 529 patients with spinal Cord injury" Urological survey 10 : 191 - 192.

การหลั่งน้ำอสุจิ การแข็งตัวขององคชาตบางรายแข็งตัวยู้นานกว่าปกติที่ก่อนจะได้รับอันตราย ซึ่งผลทำให้ฝ่ายหญิงพอใจในการมีเพศสัมพันธ์ยิ่งขึ้น แต่บางรายการแข็งตัวยู้นานนี้อาจช่วยได้โดยวิธียางรัดที่โคนอวัยวะเพศชาย ภรรยาสามีหลายคนได้เปลี่ยนการมีเพศสัมพันธ์โดยการไข่มือหรือปากช่วย หรือใช้อวัยวะเทียมแทน การให้เพศศึกษาแก่ผู้ป่วยเหล่านี้อาจต้องช่วยสอนแนะนำท่าทางการรวมเพศ เทคนิคและเวลาที่เหมาะสม ขึ้นอยู่กับระดับความรู้ของผู้ป่วย ส่วนความคิดเห็นที่ว่าหอยนางรม เหล้าโสม ช่วยกระตุ้นความรู้สึกทางเพศนั้น ผลการวิจัยพบว่า พยาบาลวิชาชีพส่วนมากไม่เห็นในเรื่องนี้ถึงร้อยละ 60 อาจเป็นเพราะไม่เข้าใจความจริงแล้ว ไม่มีอาหารชนิดใดหรือยาอะไรที่จะเป็นสิ่งที่กระตุ้นความรู้สึกทางเพศได้ ความรู้สึกทางเพศจะขึ้นอยู่กับจิตใจอารมณ์เป็นสิ่งสำคัญ แต่ความเชื่อในสิ่งเหล่านี้มักจะมีมากในผู้ชาย ซึ่งถ้าการวิจัยนี้ประชากรเป็นชายอาจได้รับผล ที่ต่างไปจากผลการวิจัยครั้งนี้ รายงานจากสหรัฐอเมริกาว่าผลจากความเชื่อในสิ่งเหล่านี้ทำให้ประเทศต้องเสียเศรษฐกิจเป็นจำนวนมาก ในการใช้ซื้อสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เช่น แผลงวันสเปอู ฯลฯ

นอกจากนั้น พยาบาลส่วนใหญ่ยังมีความเห็นในเชิงลบ ในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และการมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นนอกเหนือจากสามีภรรยาของตน อาจเป็นเพราะวัฒนธรรม ประเพณีของไทย ทำให้มีผลต่อความคิดเห็นเหล่านี้ก็เป็นได้ แต่ผลการวิจัยนี้ค้านกับรายงานของโรงพยาบาลศิริราช¹ คือในช่วงปี 2511 - 2518 ทางโรงพยาบาลได้รับผู้ป่วยทำแท้งผิดกฎหมายไว้รักษา 2565 ราย ในจำนวนนี้มีจำนวนร้อยละ 36.8 มิได้สมรส จึงเชื่อว่าผลจากวัฒนธรรมอาจทำให้มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ในกรณีที่พยาบาลผู้ใดขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศพอที่จะให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้ป่วยหรือผู้มีปัญหาได้ พยาบาลผู้นั้นสามารถจะแนะนำผู้ป่วยหรือผู้มีปัญหาไปยังผู้มีความรู้ความ

¹ เพียงใจ สีนุชนาคร, "ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต ภาควิชาพยาบาลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519 : 1

ความสามารถต่อไปเป็นลำดับขั้น ๆ ไล่ตั้งแต่ วัตต์ 1 (watt) ได้แบ่งคุณสมบัติของบุคคลที่จะเป็นที่ปรึกษาทางเพศไว้ 4 ระดับ (ในตอนที่ 2 บรรณคดีและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง) ซึ่งจะพบว่า มีบุคคลากรพยาบาลสามารถเป็นที่ปรึกษาได้ในทุกระดับ

ขอเสนอแนะ

1. ศึกษาประชากรให้มีจำนวนมากขึ้น เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นตัวอย่างที่สุ่มมาจากเขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น อาจมีความคิดเห็นแตกต่างกับกลุ่มพยาบาลในแต่ละภาคได้ เนื่องจากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมของแต่ละภาค ฉะนั้นในคราววิจัยต่อไป ควรได้ศึกษาเปรียบเทียบประชากรของแต่ละภาค หรือศึกษาประชากรในโรงพยาบาลเอกชนบ้าง เพราะจากความเชื่อของสังคมว่าพยาบาลในโรงพยาบาลเอกชนจะมีความเอาใจใส่ช่วยมากกว่าพยาบาลในโรงพยาบาลของรัฐ ซึ่งอาจมีผลทำให้ความคิดแตกต่างกันไปได้
2. ทำการวิจัยซ้ำ โดยศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับอายุให้ได้หลายระดับ และให้ได้จำนวนประชากรใกล้เคียงกันในแต่ละกลุ่มที่จะเปรียบเทียบ เพราะตัวแปรอายุเป็นสิ่งสำคัญที่จะให้ความคิดเห็นแตกต่างกันไป เนื่องจากการพัฒนาการทางเพศเริ่มมีมาตั้งแต่เกิดจนตาย จึงน่าจะศึกษาความคิดเห็นในแต่ละช่วงวัย จะเป็นไปตามการพัฒนาการทางเพศหรือไม่
3. ศึกษาสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศโดยเปรียบเทียบนักศึกษาพยาบาลและนักศึกษาระดับอื่นว่าจะแตกต่างกันหรือไม่ และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างไร เพื่อผลที่ได้จะนำไปเป็นแนวในการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาต่อไป

¹ Watts, "Dimension of Sexual Health" American Journal of Nursing 79 : 1568 - 1592.